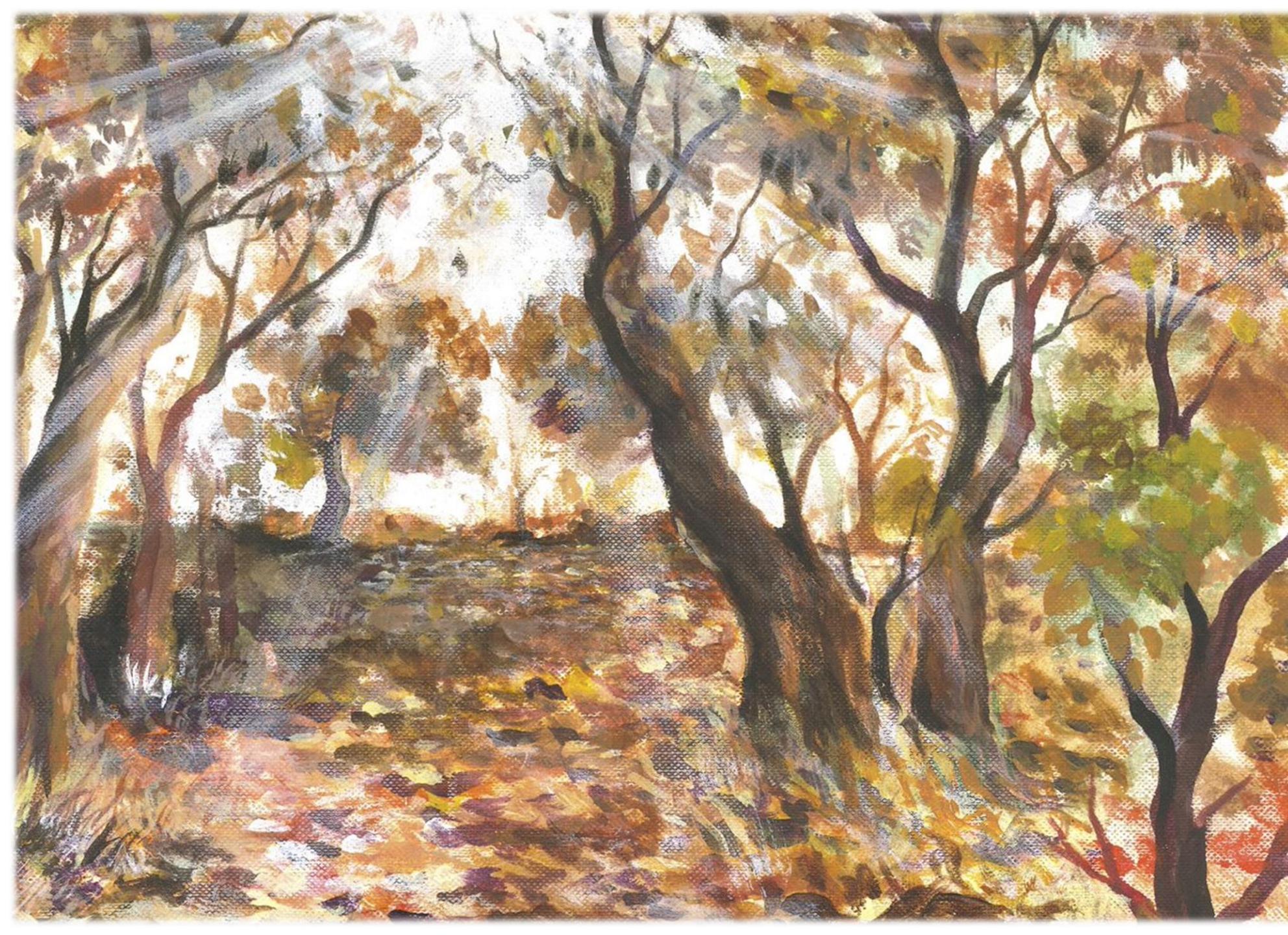

Norsk nynorsk

Vesle drope

Kan du sjå blad og
kvistar, tørka under
den sterke sola?

Lamaane låg heilt
stille i skyggen av
trea, mot den varme
jorda. Den eine
lamaen sa
«Åh, eg kjenner meg
heilt slapp. Eg er så
varm at eg held på
å smelte!»

Lamaane lukka auga og drøymde seg bort til grøne, fargerike, frodige dagar! Men då dei opna auga igjen så var det like varmt og tørt.

A landscape painting depicting a dramatic scene. In the upper portion of the image, a bright blue sky is filled with large, billowing white clouds. A single, powerful lightning bolt strikes down from the top center, illuminating the clouds and casting a bright glow. Below the sky, a dense forest of trees is visible. The trees have dark, silhouetted branches that curve and twist across the frame. Some leaves are a vibrant yellow or orange, suggesting autumn. The ground is a mix of dark earth and patches of bright sunlight filtering through the canopy.

Tidleg ein morgen
kom eit lyn fra
himmelen.

Der lyne trefte
bakken, kom ei lita
flamme.

Flamma spreidde seg
og blei til ein stor
brann.

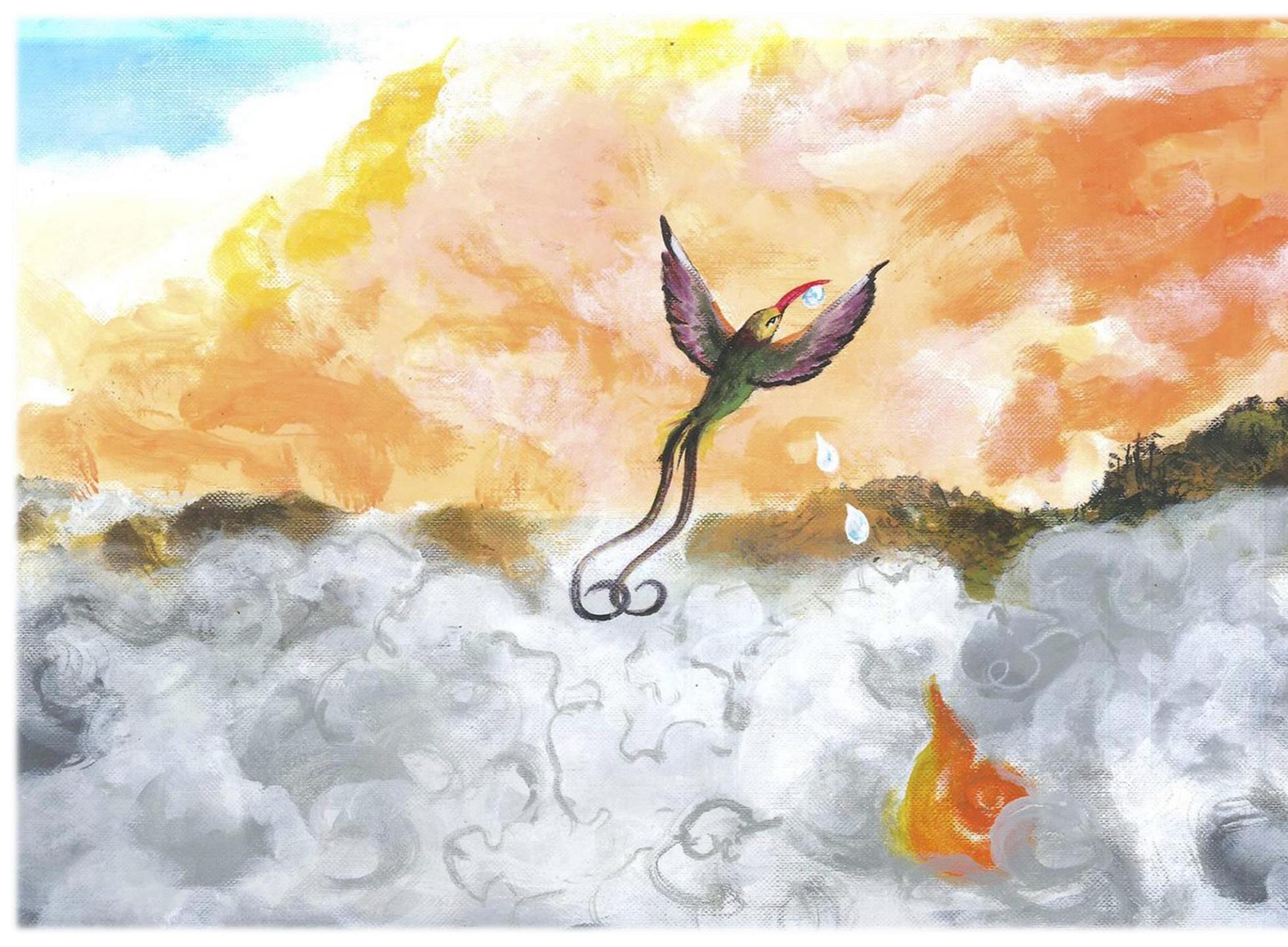
Lamaane byrja å
springe frå brannen
i full fart.

Då dei var komne eit
stykke, stoppa dei for å
sjå seg tilbake.
Dei såg heimen sin
forsvinne i store
flammer.

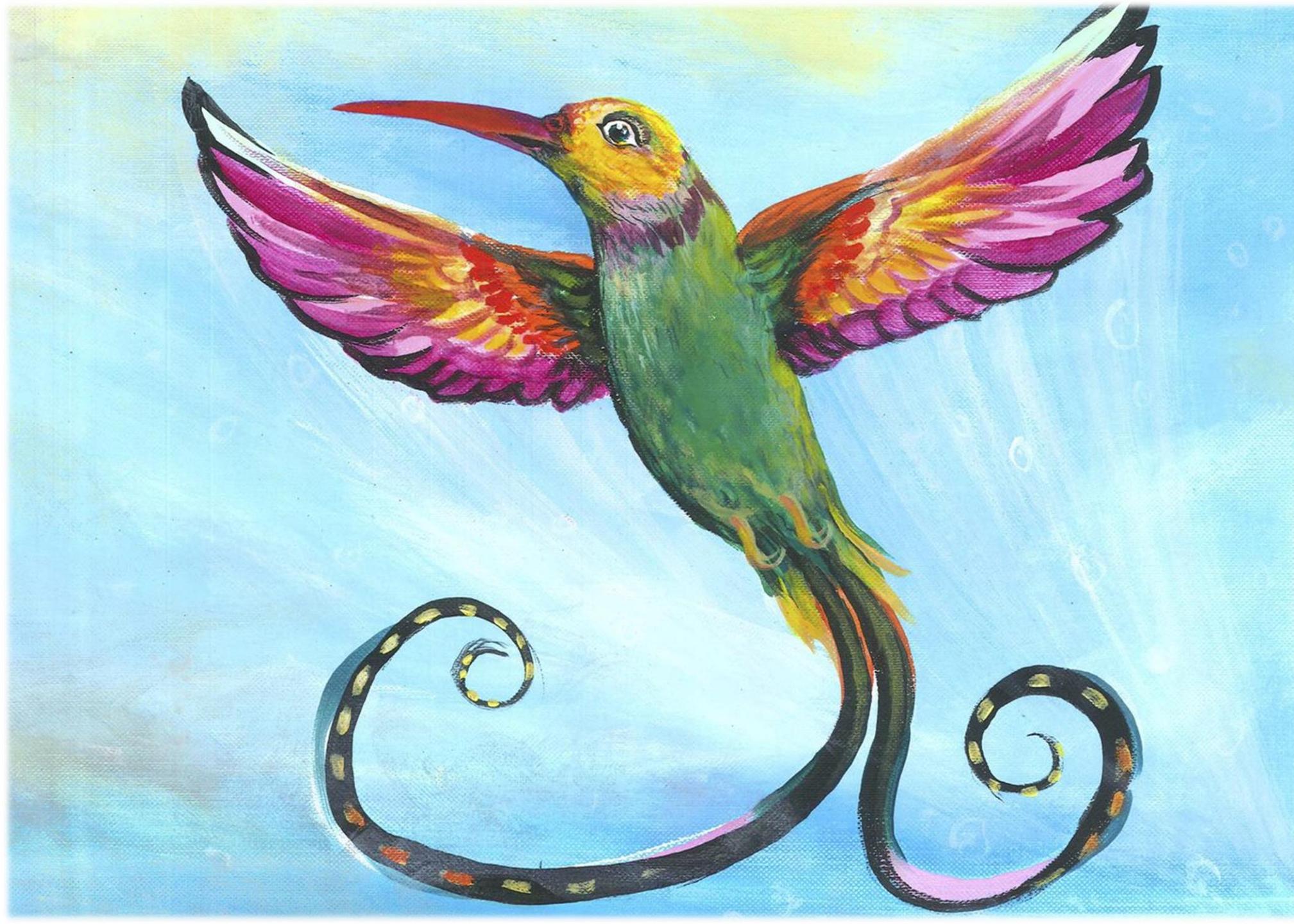
Langt der borte, rett
over den grå røyken
kunne dei sjå ein bitte
liten, raud prikk. Prikken
bevegde seg fram og
tilbake, fram og tilbake.
Frå eit vatn, til brannen
og tilbake til vatnet.

Då dei kikka endå
nærmore, såg dei ein
bitte liten kolibri med
raudt nebb. Kolibrien
henta vassdropar,
sleppte dei ned over
brannen og flaug tilbake
for å hente meir.

Då byrja alle lamaane å le.
"Haha, noko så teit!
Dei bitte små dropane!
Den vesle fuglen! Kva er det han driv med?», sa den eine lamaen. Ein annan lama humra:
«Det er det dummaste eg har sett! Hei, du vesle kolibri! Kva trur du at du kan gjere med dei små dropane mot den store brannen?».

Utan å la seg
forstyrre, svara
kolibriens «Eg gjer det
eg kan for å sløkkje
brannen.»

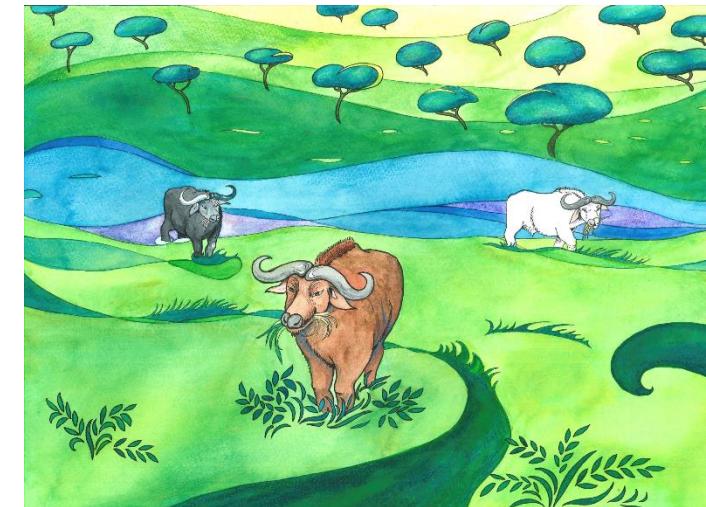
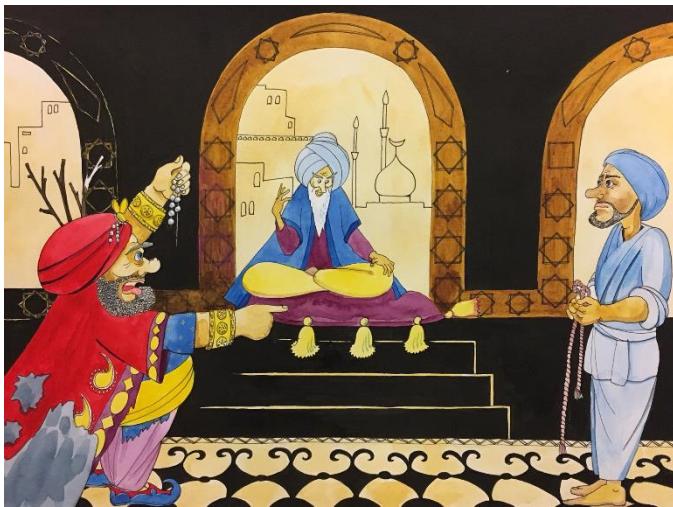
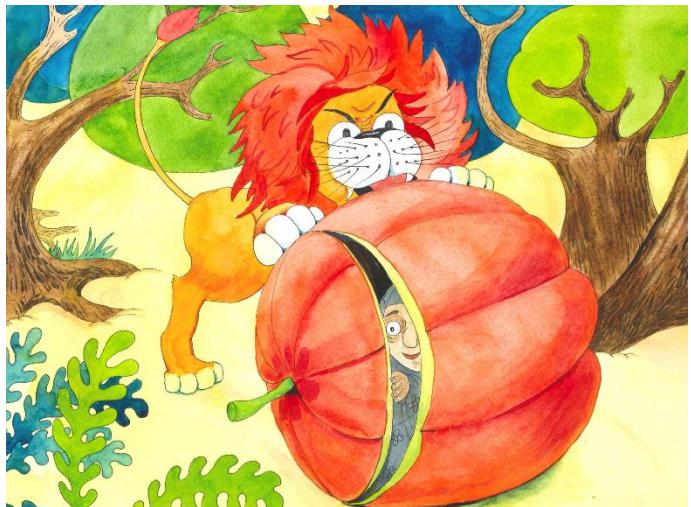

Lamaane så
på kvarandre med
store auge. Den
eine snudde ryggen
til kolibriens ...

... og byrja å springe
av garde. Ein av dei
andre lamaane
følgde etter,
og så ein til. Til slutt
var alle på veg mot
vatnet i ei lang
rekke for å hente
vatn, slik som den
vesle kolibriien.

Finn fleire forteljingar på
nafo.oslomet.no

Forteljinga er laga med illustrasjonar fra Svetlana Voronkova